

Зіскок

Нарики, Жан-Клод Ван Дам та Паньматка-Ігуменя

Піт з Кумарного ллявся буйним перлом; його тіпало. Йа просту сидів, втикав у телік, намагаючись не помічати цього пиздюка. Він мене вкурвлював. Йа силувався чіплятися увагою за відео з Жан-Клодом Ван Дамом.

Як завше в таких кінах, почалось з обов'язкового драматичного вступу. Далі наступна фаза, коли через введення до фільму підлого лиходія вибудовується напруга і ліпиться докупи хирлявий сюжет. І відтак уже старий друзяка Жан-Клод будь-якої миті готовий встрягти в добрячу бійку.

— Рентсе, мені тре' до Паньматки-Ігумені, — заквилів Кумарний, хитаючи головою.

— Ага, — кажу йа.

Краще б, аби цей недоумок просту уїбав десь геть з моїх очей, пішов собі сам, просту залишив нас із Жан-Клодом. Але, з другого боку, невдовзі й мені попаганіша, а якщо цей пиздюк піде й отовариться, він залише в прольоті нас. Йо' кличуть Кумарним не тому, шо йому завше пагано на відході, а того, бо він просто за своєю натурою кумарний пиздюк.

— Та, бля, ходімо вже! — розначливо цявкнув він.

— Постривай хвильку. Мені хо' подивитись, як Жан-Клод розмаже к херам цього прогнозу. Як зара' підем, йа то не побачу. А як повернемось, буду вже ніякий, та й взагалі це мо' статись аж за кілька днів. А це означатиме, шо йа попаду на штраф від крамниці за прострочку прокату фільму, якого навіть не позирив.

— Йа, бля, мушу двигати, чоловіче! — гука він, підводячись. Він дістається аж до вікна і, спираючись на нього, важко диха, схожий на загнану тварину. Нема ніц в його очах, крім жаги.

Йа пультом вимкнув ящик.

— Йобані витрати. Ось шо це, самі тіки йобані витрати, — наїхав йа на цього пиздюка, цього йобаного, дратівного гандона.

Він закида назад голову, зводячи очі до стелі.

— Дам йа тобі грошей сплатити той борг. Отаке тебе тіки й парить, мишастий лошаро! П'ятдесят нікчемних, сраних пенсів з «Ріца»¹.

Цей пиздюк в натурі вміє змусити тебе почуватись дрібним, банальним гандоном.

— Та не в тім, нахер, справа, — кажу йа, проте непереконливо.

— Ага. Справа в тім, шо йа тут, бля, страждаю, а мій так званий друган спецом гальмує та ще й кайф із цього ловить від кожної йобаної хвилини.

Очі в нього величезні, мов ті футбольні м'ячі, і дивляться вороже, але в той же час і благально — проникливі свідки моєї нібито зради. Якщо йа проживу достатньо довго, щоб завести собі дитинча, надіюсь, воно ніколи не подивиться на нас так, як оце зара' Кумарний. Цей пиздюк невідпорний у такім ділі.

— Йа не... — заперечую йа.

— Тоді вдягай вже свою клятву куртку!

При Підошві Погулянки² не було жодного таксі. Вони стягаються сюди, тільки коли тобі їх не тре'. От зараз ніби серпень, а йа тут собі яйця вже к херам ледь не відморозив. Мене поки шо не кумарить, але воно, бля, вже ось-ось навалить, можна бути певним.

— От, нібито тут стоянка. Нібито тут ця йобана стоянка таксі. А влітку тут їх жодного, бля, не знайдеш. Катають жирних, запакованих фестивальных пиздюків, таких, бля, лінивих, шо

¹ «Ritz» — бренд крекерів, у коробках з якими трапляються п'ятдесятипенсові купони. (Тут і далі прим. перекл.)

² Foot of the Walk — назва перехрестя, від якого вгору йде одна з найдовших вулиць Единбурга Ліфська Погулянка (Leith Walk). Leith — приморський район міста біля гирла однойменної річки.

на якусь срану чергову виставу їм запаadlo прогулятися пішки сотню йобаних ярдів від одного вошивого церковного клубу до іншого¹. Таксисти. Жадні на грошву гандони...

Так, маячливо захлинаючись, буромотів собі під носа Кумарний — з вибалушеними очима, з головою, задраною вгору на Погулянку, і жили в нього на шії пружилися.

Нарешті під'їхало одне. Там ще чекала зграйка хлопців у спортивних костюмах і бомбер-куртках, вони стояли там довше за нас. Їа сумніваюсь, щоб Кумарний взагалі їх бачив. Він гайнув упрост на середину дороги з криком: «ТАКСІ!»

— Агов! Шо це ще, бля, за манси? — гука один чувак у чорно-фіолетово-ультрамариновому спортивнику, з плескатою стришкою.

— Від'їбися нахер. Ми тут були першими, — кида Кумарний, відчиняючи дверцята машини. — Онде ще одно під'їжжа, — маха він вгору на Погулянку, звідки наближається чорне таксі.

— Пруха вам. Пиздюки скорохвацькі.

— Від'їбися, ти, штимп рябий, хиляй нахер. Хер тобі в до-рогу! — відгавкувався Кумарний, поки ми залазили в таксі.

— Толкрос², чуваче, — кажу йа водію, а тим часом на бокову шибку ляпається харкотиння.

— Давай, вилазь, сам на сам, пиздюк ти скорохвацький! Ну-мо, ви, гандони срані! — ренетував той у спортивнику.

Таксиста це не займало. З лиця так правдивий пиздюк. Більшість їх такі. Ці самозайняті платники податків в натурі належать до найнижчого класу комах на землі Божій.

Таксі зробило розворот навспак і помчало вгору Погулянкою.

— Прикинь, шо ти оце зара' наробив, ти, пиздюк чорноротий. Отак тепер хтось із нас йтиме сам-один додому і нарветься на базар з тими сцикунами скаженими, — не попускав йа Кумарному.

— Ти ж не бздиш отих йобаних дрібних слимаків, чи як?

Цей пиздюк мене вже вкрай роздратував.

¹ Заснований у 1947 році Единбурзький міжнародний фестиваль є найбільшою культурно-мистецькою подією у світі; відбувається щороку в серпні і включає безліч імпрез та акцій, центральною з яких є театральний фестиваль, що зветься «The Fringe».

² Tollcross — транспортна розв'язка і район на південному заході Единбурга.

— Ще б пак! Ще б пак не боятись, якщо йти зовсім самому й напертись на цілу банду отаких їбанатів у спортивниках! Чи ти думаєш, йа той Жан-Клод Ван йобаний Дам? Кінчений ти пиздюк, ось ти хто, Саймоне.

Йа назвав його Саймоном замість назвати Сай або Кумарний, аби підкреслити серйозність того, що кажу.

— Мені тре' до Паньматки-Ігумені й до сраки мені будь-кий пиздюк чи бодай щось інше. Це тобі втямки? — штрикає він пальцем собі в губи, очі вибалушені на цілий світ. — Саймону тре' до Паньматки-Ігумені. Читай в мене по губах.

Після цього він відвертається і, нервово вибиваючи якийсь ритм собі по стегнах, впирається очима в спину таксиста, воліючи щоб той пиздюк їхав швидше.

— Один з тамтих пиздюків був Мак-Лін. Менший брат Денді й Ченсі, — кажу йа.

— Похер, — каже він, але не може приховати тривогу в голосі. — Знаю йа Мак-Лінів. Ченсі незлий чувак.

— Тіки якщо ти не стібешся з його братана, — кажу йа.

Втім, він більше не звертав на мене жодної уваги. Допетравши, що просто дарма витрачаю енергію, йа перестав його діставати. Його безмовні страждання, схоже, тепер так подужчали, що ніяк мені стало щось ще додати, бодай трішечки, до його мізерності.

Паньматкою-Ігуменею зветься Джонні Свон, також відомий як Білий Лебідь¹, — дилер, що базується в Толкросі; його мережа покрива Сайтгіл і Вестер Гейлз². Якби мав змогу, йа волів би завше заговарюватись в Лебеда або в його напарника Реймі, аніж у Шнира й тієї м'юрхавсько-ліфської банди³. У ньо' зазвичай краща ширка. Джонні Лебідь був колись мені справжнім добрим другом, давно, ще в старі часи. Ми разом з ним у футболі грали за «Порті Фісел»⁴. А тепер він дилер. Пам'ятаю, як одного разу він сказав нам: «У цій грі нема друзів. Тіки спільники».

¹ Swan — лебідь (англ.).

² Sighthill, Wester Hails — західні передмістя Единбурга, де розташовано університетські кампуси.

³ Muirhouse — житловий район на півночі Единбурга.

⁴ «Porty Thistle» — дитяча футбольна команда, що колись існувала у Портобелло, східному, приморському районі Единбурга; thistle (будяк) — національна квітка Шотландії.